

[Indenrigsministeren]

samarbejde, som man langt, langt de fleste steder har opbygget imellem befolkningen og centrene, bestemt ikke vil få dårligere vilkår; min forventning er, at de bliver bedre. Jeg er glad for, at man er opmærksom på det her i Folketinget, og jeg er glad for at kunne bekræfte, at jeg bestemt ikke tror, at det kommer til at gå i negativ retning.

Jeg tror, at det var de spørgsmål, der blev stillet her ved førstebehandlingen, og jeg kan kun gentage min glæde over, at der er enstemmighed om gennemførelsen af dette skridt. Det bygger jo på et meget langt forhandlingsforløb, hvor både Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp har deltaget. Det har også dér været glædeligt at opleve, at man, på trods af at man vel til en vis grad kan sige, at man har haft noget i klemme i de to organisationer, alligevel har tilsluttet sig ideen, man har tilsluttet sig målestokken, således at vi nu også står med en meget stor politisk bredde bag ønsket om at gøre tilværelsen for asylansøgerne – jeg vil ikke kalde den god, det ville nok være en overdrivelse, men dog mere tålelig i det daglige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. (Finansiering af kortbølgeudsendelser, aktindsigt i programmeriale m.v.).

Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lise Hækkerup (S):

Selv om licensforliget i sig selv ikke fordrer en debat her i Tinget, vil jeg dog alligevel benytte lejligheden til at ønske kulturministeren tillykke med det flotte forlig, især de meget visionære og kulturpolitiske synspunkter, som kom med i forliget. Jeg vil her fremhæve flere danske programmer og flere danske film som noget særligt, navnlig i en tid, hvor påvirkningen fra udlandet er særlig stor.

Besyderligt var det dog, at Venstre og De Konservative ikke ville være med i forliget, men nok om det. Forliget er i hus. Forliget er indgået mellem regeringspartierne og SF, det er også udmærket, og det er lovændringerne i konsekvens af dette forlig, som vi behandler i dag.

Det drejer sig om overgangen til licensfinansiering af Danmarks Radios kortbølgevirksomhed. Det drejer sig om en lovhjælp til, at ministeren kan stille krav om tekstning af fjernsynsprogrammer af hensyn til døve og hørehæmmede, og det drejer sig endelig om at fritage dele af Danmarks Radios og TV 2's virksomhed fra lov om offentlighed i forvaltningen.

Hvis jeg yderligere skal uddybe disse tre punkter, vil jeg vedrørende det første punkt sige, at det, ud over at Danmarks Radio overtager finansieringen af kortbølgevirksomheden, er hensigtsmæssigt, at lov om visse forhold på telekommunikationsområdet tilpasses, således at kommunikationsministerens fastsættelse af Danmarks Radios og TV 2's betaling til Telecom for sendernettet sker efter forhandling med kulturministeren, og at det er Telecom, som skal forhandle med Danmarks Radio, før der træffes beslutning om, hvilke tekniske faciliteter der skal bruges til udsendelse af Danmarks Radios kortbølgeprogrammer.

Vedrørende det andet punkt fordres der vel næppe de største argumentationsegenskaber for at kunne påpege det rimelige i, at kravet om tekstning af tv for døve og hørehæmmede nu er på vej til at blive opfyldt. Vi lever i et informationsamfund, hvor det at læse den daglige morgenavis ikke er nok, hvis man vil holde sig ajour med udviklingen. Men det er ikke kun nyhederne, vi ønsker tekstet; det gælder også underholdningsprogrammerne, såle-